

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 7. S. Ansharius in Dania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. nea Palatio proxima solus degere, ora
 A. C. 826. tioni ac lectioni vacare.

§. VII.

S. Anscharius in Dania.

vit. to. 6. Act. *SS. Ben.* *p. 79.* Anscharius adolescentulus Monasterio
 Corbejensi ad Sommonam traditus,
 ad pietatem excitatus est multis visioni-
 bus, quas solummodo amicorum intimis
 communicavit, & non prius quam e vi-
 ta excessisset, quod ipse multis precibus
 efflagitaverat, vulgatæ sunt. Munus
 docendi in illo Monasterio ipsi injun-
 ctum, cumque Corbeja nova in Saxonia
 fuisset fundata, statim illo missus est, ut
 & ibi Magistri officio fungeretur.

n. 9.

n. 12.

Tunc igitur, cum hominum confor-
 tia fugeret, & ad iter capeffendum in
 Daniam omnia pararet, Monachus no-
 mine Autbertus, qui tunc etiam cum
 Wala Abbate in Palatio versabatur, ad
 eum venit, & interrogat, serione illam
 profectionem moliretur? suspicatus est
 primum Anscharius, fraudem quæstioni
 subesse, qua a proposito dimoveretur.
 Sed Autberto affirmante, quod sinceris-
 simo animo ageret, dixit, statutum sibi
 esse, proficisci. *Ego vero,* respondit Aut-
 bertus, *non permittam ut solus eas,*
comes ero individuus pro Dei amore,
si modo facias, ut mibi abeundi facultate
Abbas tribuat. Anscharius Wala
 ex

ex Palatio redeunti obviam procedit di-
 cens, sibi suscipiendi itineris socium esse
 oblatum, & cum Autbertum nominas-
 set, Abbatem in admirationem rapuit.
 Erat enim Autbertus nobilissimis natus
 parentibus, quem Abbas arcanorum con-
 scium, & rebus domesticis præfectum
 habebat. Ipsum ergo Autbertum inter-
 rogat, & abeundi licentiam concedit,
 utrique edicens, nemini se ex Congrega-
 tione sua præcepturum, ut ipsis famula-
 retur, nisi sponte ire vellet, quia inhu-
 manum sibi videretur, quemquam com-
 pellere, ut inter Infideles versaretur.

Wala ambos deduxit ad Imperato-
 rem, qui eorum proposito maxime de-
 lectatus, dedit eis supellectilem Sacram,
 cistas, tentoria, aliaque ad longum iter
 necessaria. Præcepit vero, ut Heriold-
 dum & suos in fide confirmarent, ne in
 pristinos errores relaberentur, sed ad
 convertendos alios plures animum ad-
 jicerent. Itaque profecti sunt nullum
 servulum habentes, nam Herioldus Neo-
 phytus, quanti faciendi essent viri, igno-
 rabat, & Dani ipsius comites alienis e-
 tiam moribus imbuti parum in eos in-
 tenti erant. Hinc itineris principium
 non sine gravi difficultate fuit. Ubi Co-
 loniam pervenerunt, Hadelbaldus An-
 tistes eorum necessitati compatiens na-
 vem eis peculiarem, ubi sua reponerent,

Sæculum IX. concessit duabus mansuunculis instru-
A. C. 826. ctam. Hæc cimba Regi Herioldo tam
 commoda visa, ut una Cellula ipse ute-
 retur, altera Monachis relicta. Unde
 deinceps cum eisdem familiaris agere
 cœpit, & ipsius etiam famuli promptus
 Sanctis Viris obsequi. Ita secundo Rhe-
 no vecti, Frisia peragrata ad Daniae fi-
 nes pervenerunt. At Herioldus, cum
 necdum secure in patria degere posses-
 remansit in Frisia illam Ditionem, quam
 ab Imperatore dono acceperat, inco-
 lens.

Anscharius & Autbertus in illa Pro-
 vincia cum ipso remanserunt, & jam in-
 ter Fideles jam inter Paganos versati
 prædicando & erudiendo quotquot pot-
 erant, convertebant. Multi fidem am-
 plexi sunt, votis ac conatibus piis re-
 spondente successu. Duo viri Religio-
 quærebant pueros, quos emerent, & in
 Dei Servitio educarent. Herioldus
 Rex de suis aliquos dedit, unde Scholam
 plus quam duodecim puerorum congrega-
 runt. Adsciti etiam aliunde adjuto-
 res, quorum ope ac subsidio Christiana
 Religio in illis partibus mirifice propa-
 gata. Cum ita duobus amplius annis
 laborassent, Autbertus morbo correptus
 in Saxoniam ad novam Corbejam deduc-
 citur, ubi felici transitu extremum diem
 clausit.